

Skidlitteratur.

På skidor i Alperna av Olle Rimfors och Sten Bergman är en enda lång och kanske litet enformig lovsång över den alpina skididrotten och speciellt då Hannes Schneiders metoder. Den lämpar sig bäst som instruktionsbok för dem som själva redan hunnit långt i teknisk färdighet. Den bör alltså pluggas, då man kommer hem från dagens träning och vill rätta sina fel.

Författarna, som förra vintern lägo i Arlberg och tränade hos Hannes samt därpå deltog i en rad tävlingar i Alperna, berätta om sina framsteg: hur de till att börja med framstodo som noviser men togo upp sig förvånande snabbt. Det är rader av detaljer om svängar, knäställning, "framvikt", etc., och man sitter riktigt och längtar efter berättelsen om en eller annan långtur i nordisk stil. Men den kommer aldrig.

Svagheten hos den alpina skidiöppningen — och då speciellt skidskolorna — är ju att den gör tekniken och utföråkandet till självändamål. Hur pass långt man gått framgår av namnet på den exklusiva brittiska klubben i Wengen (Schweiz), som heter "The Downhill Only Ski-Club", d. v. s. "Skidklubben för enbart utföråkning". I stadgarerna förbjudas medlemmarna att gå upp för med skidorna på fötterna mer än ett visst antal meter!

Det är synd att den alpina skidsportens vapendragare i Sverige (t. ex. Bergman) ej mera framhålla, att *den alpina tekniken är en nödvändig detalj i skidträningen* för turister, tävlande och långfärdsåkare. Som sådan är den ovärderlig, och Idrottsbladet har vid ett otal tillfällen påpekat, att även våra bästa skulle fara väl av att ingående få kännedom om densamma. Men då man bara läser om långsamma uppstiganden till fjälltoppar (delvis pr buss) och så raketnsnabba nedfarter, då blir man ledsen.

Verkligt roligt är att läsa, att Hannes Schneider hävdar, att den bästa skidtekniken är stämsvängarna och att de äro tillfyllest. Även I. B. har tidigare förfäktat samma uppfattning — speciellt för alla äldre skidlöpare ligger denna teknik bäst, då den är en direkt utveckling av "snöplogen" och alltså förhållandevis lätt och naturlig att lära.

På Skidor 1935, Skidfrämjandes årsbok, har kommit ut, mera charmant än någonsin, ej mindre än 440 sidor. Även här berätta Rimfors och Bergman om sina alpina erfarenheter, vidare förekomma långa och sakliga redogörelser för årets stortävlingar, föreningens verksamhet, fjällfärder, skidhistoria, etc. Den vackra boken med sina ypperliga illustrationer utdelas gratis till varje medlem, och bara den är väl värd den femma som utgör årsavgiften.

Sven.

En jättebacke får Norge i Narekollen, Telemarken, som nu ligger klar. Man kommer sannolikt att kunna hoppa 90 meter i densamma. Underbacken är 130 meter lång.

Boden-Spelen komma att få en stark finsk trupp, förmodligen 4—5 man av landets bästa. I gengäld kommer Lehtis att erhålla lika många av Sveriges yppersta.

Vali Saarinen kommer att ställa upp i kommande vinters tyska skidspel men ej i ISF-ävingarna i Tjeckoslovakien, dit Finland skickar 5—6 man.

Södra Båreningshien.

A.-B. Göta Silverstad 23 42 55

Kat. Bangata 79 HELA DYNET.